

Dialogseminare protokoll 2014-11-07 APL-Handledarutbildning.

Frågeställningar inför seminariet.

- Hur lärde du dig ditt yrke och dina upplevelser av ditt yrkeslärande?
- Hur såg din yrkesutbildning ut? Finns det något särskilt som du minns och som betydde mycket för dig som (person, situation) och i så fall varför?

En stor del av seminariet kom att beröra vikten av att bli väl BEMÖTT av de arbetskamrater som man först möter. Vikten av att få och uppmanas att FRÅGA var också begrepp som kändes mycket bekanta för flertalet av deltagarna.

PRAKTIK kontra TEORI återkom i flera av de minnen som lyftes fram i diskussionerna. "Det är i praktiken man lär sig. Det är då verkligheten börjar", var återkommande i diskussionen. Frågan debatteras vidare i att samhället i dag kräver studier innan ett jobb kan komma i fråga och oro för hur dagens ungdomar, som inte vill och är intresserade av att läsa, ska klara sig. Frågan om de teoretiska delarna av utbildningen, som varit skolförlagda, inte hade något värde alls så fanns skilda synpunkter. "Det hade varit lättare om man kunnat få ritningsläsning på plats ute." Andra gav uttryck för att teorin ändå behövdes. Att man i praktiken kunde "hänga upp" erfarenheter på de teoretiska erfarenheter man hade. Andra gav uttryck för att yrkets formats efter hand i anställningen och att kompetensutveckling var av stor vikt. Likaså att ha dialog med arbetskamrater i en idébytesanda.

Att i praktiken få stöd av oftast en äldre, trygg, erfaren HANDEDARE/MENTOR var för flera ett mycket starkt minne som påverkat under de följande åren av utveckling i yrket. "De blev förebilder, i alla fall oftast". Motsatsen lyftes i någon av texterna där deltagaren gav uttryck för att helt från början fått forma sin tjänst och kände att det förmodligen varit bra för den egna yrkesutvecklingen men som uttryckte nyfikenhet och lite avund över dem som haft handledare/mentor. En röst gav uttryck för hur oerhört viktigt det varit för yrkesutvecklingen att fått ynnesten att jobba nära en närstående som förmedlat både yrkeskunskaper men en stort mått av personlig självförtroende, trygghet, under den första anställningen. "IGMF=Ingen Gör Medvetet Fel" var en annan viktig lärdom som lyftes och som förts vidare till ny anställning och som riktmärke att introducera nyanställd/praktikant.

Begreppet MOD kom också fram i diskussionerna. Mod att våga säga ifrån när något i den inledande utbildningen inte kändes bra och också mod att våga byta arbetsplats och gå vidare i den egna yrkesutvecklingen. Bytet av arbetsplats sågs som stimulerande.

Att ha en PRAKTIKANT/ELEV med sig i arbete är en balansgång ibland. Eleven får kanske p. g. a. ålder inte delta i vissa arbetsmoment och då är det viktigt att förklara så eleven inte känner "sig i vägen" och som en belastning. Kan vara en knepig situation att hantera som HANDEDARE.

Vid Pennan

Mariann Simonsson